

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 5Csp/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917203787
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Majerčíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5917203787.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Jankou Majerčíkovou v právnej veci žalobcu: O. S., nar.XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, XXX XX X., zast. JUDr. Vladimírom Sidorom, advokát, so sídlom Železničná 4/A, 920 XX Hlohovec, IČO: 42256593, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47233516, v spore o zaplatenie 2.637,96 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.637,96 eur do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.637,96 eur od 03.02.2017 až do zaplatenia.

II. Žalobcovi sa priznáva vo vzťahu k žalovanému náhrada trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č.k.5Csp/58/2017-74 zo dňa 19.09.2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.473,79 spolu s 5% ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 03.02.2017 do zaplatenia, titulom vydania bezdôvodného obohatenia, v ostatnej časti, pokiaľ ide o sumu 164,17 eur súd žalobu zamietol, z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania.

2. Na základe odvolania oboch sporových strán voči vyššie uvedenému rozsudku, Krajský súd v Žiline uznesením č.10Co/28/2018 zo dňa 27.09.2018 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď z rozhodnutia I. stupňového súdu nie je možné jednoznačne vymedziť jeho jednotlivé určujúce východiská, úvahy a závery, pričom v otázke premlčania východiská okresného súdu vykazujú vzájomnú rozpornosť. V ďalšom je povinnosťou I. stupňového súdu vydať rozhodnutie spĺňajúce náležitosti definované v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

3. V súlade s ustanovením § 180 CSP súd konal a rozhodol na pojednávaní dňa 15.01.2019 v neprítomnosti sporových strán a ich právnych zástupcov, ktorí sa ospravedlnili z neúčasti na pojednávaní a súhlasili s rozhodnutím vo veci v ich neprítomnosti. Zároveň zotrvali na svojich vyjadreniach a argumentácii.

4. V prejednávanej veci sa súd v rámci dokazovania opätovne oboznámil s obsahom listín založených v spise, predložených žalobcom:

- žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8500010933 (č.l.11 - 12 spisu), zo dňa 30.03.2012, v zmysle ktorej požadovaná čiastka úveru predstavuje 1.500,-eur,

počet splátok 36, 19.-ty deň v mesiaci, mesačná splátka (vrátane úrokov) predstavuje 85,15 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) predstavuje 3.065,40 eur. Predpokladaná RPMN za úver predstavuje 70 %, ročná úroková sadzba úveru 70 %, priemerná RPMN za úver 45,23 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 858,31 eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.043,60 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,27%, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44%. Ide o údaje zo žiadosti dlžníka, teda žalobcu, ktorou žiada žalovaného o poskytnutie úveru za vyššie uvedených podmienok (bod 5 žiadosti). Žalovaným bola schválená čiastka úveru 1.500,-eur pri počte splátok 36, 19.-ty deň v mesiaci, výška mesačnej splátky 85,15 eur, celková dlžná čiastka 3.065,40 eur, RPMN za úver 65,93 %, ročná úroková sadzba 70 %, priemerná RPMN za úver 45,23 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 858,31 eur. Celková čiastka revolvingu, ktorý musí dlžník zaplatiť predstavuje 2.043,60 eur. Predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 62,79 %, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44 % (bod 6 Žiadosti). Súčasťou predmetnej dohody je v zmysle bodu 8 i Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom ktorej je záväzok veriteľa, teda žalovaného poskytnúť dlžníkovi (žalobcovi) na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe zmluvy a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 222,95 eur. Za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 135,12 eur. Ďalej sa súd oboznámil so zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere (č.l.13 - 15 spisu), s oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (č.l.16 spisu), v ktorom oznámení veriteľ schválil dlžníkovi úver vo výške 1.500,- eur pri splatnosti 36 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 85,15 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 19.05.2012, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 19.04.2015, RPMN úveru 65,93%, priemerná hodnota RPMN 45,23%, schválená výška revolvingu 993,43%, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 85,15 eur, RPMN po vykonaní revolvingu 62,79%, odplata za poskytnuté služby v zmysle dohody o poskytnutí služby 222,95 eur, ročná úroková sadzba úveru 70%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu 2.043,60 eur, ročná úroková sadzba revolvingu 68,44%. Súd sa ďalej oboznámil s informáciou žalovaného o zostatku dlžnej sumy (č.l.21 spisu), podľa ktorej informácie k dátumu 29.03.2017 na zmluve s VS: 8500010931 zostáva splatiť na splátkový kalendár 335,68 a na záväzkoch ako penále z omeškania 136,16 eur, pričom doteraz žalobca uhradil splátky vo výške 4.773,32 eur. Na zmluve s VS: 8500010933 zostáva splatiť na splátkový kalendár 334,47 eur a na záväzkoch ako penále z omeškania 136,97 eur, pričom doposiaľ uhradil 4.774,53 eur. Ďalej sa súd oboznámil s Dohodou o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500010933 (č.l.17 spisu), so zaslaním predmetnej dohody na realizáciu zamestnávateľovi žalobcu (č.l.18 spisu), ako i s predsporovou výzvou zo dňa 30.01.2017 (č.l.19 spisu) a s odpoveďou žalovaného adresovanou právnomu zástupcovi žalobcu (č.l.20 spisu).

5. V intenciách zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline, ktorý v bode 18 uznesenia 10Co/28/2018 poukázal na právnu úpravu kontraktáčného procesu, súd sa v ďalšom zaoberal aplikáciou ustanovenia § 43 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, týkajúcou sa procesu uzatvárania zmlúv, keď predmetná úprava má povahu kogentnej normy, od ktorej sa nemožno zmluvne odchýliť. Súd upriamuje pozornosť na to, že podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka je prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. V zmysle § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Taktiež súd poukazuje na § 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka prvá veta, podľa ktorého včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Zmluva je následne uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť (§ 44 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka). Rozhodným pre posúdenie platnosti uzavretia predmetnej zmluvy je ustanovenie § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prijatím návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. V súvislosti s uzatváranou zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, súd poukazuje na to, že predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keď táto zmluva musí obsahovať všetky náležitosti prezumované zákonom č. 129/2010 Z. z.. Z uvedeného potom vyplýva, že všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy mal obsahovať už samotný návrh na uzavretie zmluvy. Tento návrh však rozhodne neobsahuje údaj uvedený v § 9 ods. 2 písm. f), t.j. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom samotná akceptácia predmetného návrhu

na uzavretie predmetnej zmluvy (t.j. oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 30.07.2015 už tento údaj obsahuje). Z uvedeného možno potom vyvodíť, že žalovaný neakceptoval návrh žalobcu úplne tak, ako bol žalobcom predložený, a tento návrh doplnil o ďalší údaj vyžadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch, čo podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za odmietnutie návrhu na uzavretie zmluvy a súčasne za nový návrh. Tento návrh zo strany žalobcu však už nebol právom predpísaným spôsobom akceptovaný. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že zo správania samotného žalobcu potom, ako došlo zo strany žalovaného k vypracovaniu nového návrhu (t.j. k schválení predmetného úveru) by bolo možné vyvodíť, že predmetný "protinávrh", resp. nový návrh zo strany žalovaného, či už ústne alebo konkludentne akceptoval, keď prijal a spotreboval plnenie, ktoré mu bolo poskytnuté na základe predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, avšak tento akcept rozhodne nevykonal predpísanou formou, keď v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy musela mať zmluva o spotrebiteľskom úvere obligatórne písomnú formu, pričom podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ide o neplatnosť absolútnu. Keďže potom zo strany žalobcu už následne nedošlo k písomnému prijatiu návrhu, zmluva je pre nedostatok písomnej formy absolútne neplatným právnym úkonom.

6. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

7. Vyhodnotením žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru zo dňa 23.03.2012 a samotným oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi súd konštatuje, že vzhľadom na odlišné údaje v návrhu na uzavretie zmluvy, ako aj v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (údaj o dátume splatnosti prvej a poslednej splátky úveru, údaj o výške schváleného revolvingu, údaj o výške ročnej úrokovej sadzby úveru), súd má za to, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je novým návrhom, ktorý zo strany žalobcu písomnou formou prijatý nebol. Podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. je písomná forma, keďže táto dodržaná nebola, nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z toho dôvodu je predmetná zmluva v celom rozsahu neplatná.

8. S poukazom na ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná, každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

9. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi finančné plnenie vo výške 1.277,05 eur a 858,31 eur, teda celkove čiastku 2.135,36 eur, ktorá bola zo strany žalovaného poskytnutá žalobcovi a ktorú mal žalobca vrátiť. Žalobca však preukázateľne uhradil sumu 4.773,32 eur, teda o 2.637,96 eur viac, o túto sumu sa žalovaný bezdôvodne obohatil, ide o bezdôvodné obohatenie prijaté z neplatného právneho úkonu, ktoré bezdôvodné obohatenie je žalovaný povinný vydať v zmysle zásad upravených v § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

10. Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku z pohľadu uplynutia subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby.

11. V súvislosti s okolnosťami premlčania nárokov zo spotrebiteľských úverových zmlúv odvolací súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/169/2017 z 10.01.2018.

12. V zmysle vyššie uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/169/2017, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523107'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523107'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Najvyšší súd tu konštatoval, že v prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje dvojiročnú subjektívnu a trojiročnú, resp. desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vznieseniu námietky premlčania, premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr, ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523107'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie“. K obdobným právnym záverom dospel najvyšší súd tiež v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/121/2009 <aspi://module='JUD'&link='JUD63035SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, v ktorom uviedol, že pre začiatok behu dvojiročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Pre záver dozvedieť sa o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o tom, kto ho získal, je vždy rozhodujúce zistenie „skutkového stavu“.

13. Z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR vyplýva, že v spotrebiteľských veciach ustupuje princíp „vigilantibus iura scripta sunt“, dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa, pričom aj Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod 6NCdo/9/2012, že v realite praktického života, teda aj zdravému rozumu odporuje požiadavka na podrobnú až detailnú znalosť právnych predpisov zo strany spotrebiteľa, preto neinformovanosť spotrebiteľa, respektíve jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Súd je toho názoru, že žalobca sa o tom, že úverové zmluvy uzavreté so žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov dozvedel z predbežného právneho posúdenia predmetnej zmluvy pri stretnutí s právnym zástupcom dňa 09.03.2017 a následne boli iniciované konania proti žalovanému (vedené na OS Ružomberok pod sp. zn. 3Csp/59/2017, 5Csp/51/2017, 5Csp/52/2017), keď reálne žalobca o tom, že sa na jeho úkor žalovaný bezdôvodne obohacuje nemohol mať vedomosť skôr, o bezdôvodnom obohatení sa mohol reálne dozvedieť najskôr pri komunikácii s jeho právnym zástupcom, navyše vzhľadom na rozdielnu rozhodovaciu prax súdov SR v otázke spotrebiteľských zmlúv možno ustáliť, že až do konečného právoplatného rozhodnutia súdu v predmetnej veci nemôže mať žalobca skutočnú vedomosť o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko táto otázka je definitívne posúdená až v konečnom rozhodnutí o veci samej. Žaloba na vydanie

bezdôvodného obohatenia bola v prejednávanej veci podaná na tunajšom súde dňa 03.05.2017, teda v rámci plynutia subjektívnej premlčacej doby, z toho dôvodu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný.

14. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia, zo strany žalovaného neboli produkované žiadne dôkazy na spochybnenie žalobcom uplatnenej výšky bezdôvodného obohatenia, ktorá suma bezdôvodného obohatenia predstavuje rozdiel medzi plnením poskytnutým zo strany žalobcu vo výške 4.773,32 eur (ktoré žalobca poskytol žalovanému a žalovaný výšku tohto plnenia nerozporoval) a plnením, ktoré prijal žalobca zo strany žalovaného na základe neplatnej zmluvy, a to vo výške 2.135,36 eur (1.277,05 eur + 858,31 eur), ktoré bol povinný vrátiť žalovanému. Pokiaľ plnil nad rámec tejto sumy až do výšky 4.773,32 eur, plnil bez právneho dôvodu a žalovaný sa bezdôvodne obohatil.

15. Z uvedeného dôvodu súd potom žalobe vyhovel a rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

16. Zároveň súd priznal žalobcovi i príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, a to 5%-tný ročný úrok z omeškania zo sumy 2.637,96 eur od 03.02.2017 až do zaplatenia, nakoľko od uvedeného dňa, kedy žalovaný vyhotovil odpoveď na predsporovú výzvu vedel o bezdôvodnom obohatení a mal možnosť ho zaplatiť na účet žalobcu.

17. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi, ktorý bol vo veci úspešný, právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, s tým že o výške náhrady trov konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Ružomberok. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.